

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6643/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ из Сурдулице, чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1755/21 од 13.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1755/21 од 13.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1755/21 од 13.12.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици П 407/18 од 25.03.2020. године одбијен је као неоснован захтев тужиоца којим је тражено обавезивање туженог да на плаћање трошкова парничног поступка са припадајућом каматом.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1755/21 од 13.12.2021. године, првим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Сурдулици П 407/18 од 25.03.2020. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснаженог решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије Врховни касациони суд одлучује у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге везане за одбијање тужиоцевог захтева за накнаду трошкова парничног поступка. Примена законских прописа у конкретном случају не одступа од праксе изложене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о трошковима поступка, који се сходно члану 28. став 2. ЗПП не узимају у обзир уколико не чине главни захтев.

Из наведених разлога није било места о одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа у овој парници поднета је дана 01.12.2015. године и њоме је тражено обавезивање туженог на исплату износа од 100,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе, то је поступак вођен по правилима за спор мале вредности у коме ревизија није дозвољена, па је сходно члану 479. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП овај ванредни правни лек а другим ставом изреке одбачен као недозвољен.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић